

kommer den tredje Post, nemlig med Hensyn til Skattens Indkrævning. Dette tror jeg kan lade sig gjøre. Jeg antager, at det er Meningen, at Communekassen samlet skal indbetale hele den Sum, som samtlige Skatteydere have at yde, og atter til dem have sin Regres. Der kan komme forskjellige Berigtigelser, og dette kan ogsaa give Anledning til megen Vidtløftighed og meget Arbeide for Communalbestyrelserne, men med Undtagelse af, at der derved paalægges Communerne et Arbeide, som man efter min Anskuelse ikke eller dog vanskeligt bør forlange af dem, anseer jeg dette for mindre betænkeligt. Men det, som nu dernæst er en stor Mangel ved dette Lovforslag, er, at Skattecommissionernes Sammensætning og navnlig den Maade, man har stillet dem paa, er af den Bessaffenhed, at jeg tvivler paa, det vil blive muligt for Ministeriet at finde Mænd, til hvilke dette Arbeide vil kunne overdrages paa de i Lovforslaget anførte Vilkaar. Det vil sees af Lovforslagets Bestemmelser, at de Mænd, som sidde i Skattecommissionerne, skulle have 3 Rd. om Dagen i Diæter, samt Rejsegodtgjørelse. Det vil altsaa sige, at de ingen Løn skulle have for deres Arbeide. Naar man nu vil tænke sig ind i, hvad det er for et Arbeide, der vil komme til at paahvile Skattecommissionen i et almindeligt District, være sig et Landdistrict eller et Kjøbstaddistrict, naar man navnlig vil betragte, hvorledes der vil blive Nødvendighed for, uagtet Reglerne i § 3, at gennemgaae og særligt fastsætte Bestemmelser for Værdien eller Indtægten af det overveiende Fleertal af Landeindomme i Districtet, samt hvorledes det for Kjøbstædernes Vedkommende vil blive nødvendigt for Skattecommissionerne at tage for og drøfte hver eneste Skatteyder i Kjøbstaden, saa siger jeg, at man ganske vist maa komme til det Resultat, at det vil blive flere Maanedes alvorligt Arbeide hele Dagen for de Mænd, som skulle beskæftige sig dermed. Men naar dette er saa, da kunne vi ikke vente dertil at finde frivillige Kræfter her i Landet, saameget mindre som det Arbeide, der skal gjøres, vil være i og for sig ubehageligt og utilfredsstillende. Det er ingenlunde noget tilfældende Arbeide for nogen Mand at anvende sin Tid

paa at sætte sine Medborgere i Skat, det er et Arbeide, man finder sig i, saasnart det i den Commune, man boer i, er en Nødvendighed at tilvejebringe det; men naar man forresten staaer udenfor, er det Noget, man ikke falder paa at gjøre for Jugenting. Derfor er det min Mening, at der ved dette Lovforslag er seet bort fra Noget, som efter min Overbeviisning, der ikke er fra idag, men som jeg har tilladt mig at udtale flere Gange, er den første og uundgaaelige Betingelse for at vi kunne faae en Indkomstskat, som er tilfredsstillende, det nemlig, at de Mænd, som skulle arbejde her og sætte Folk i Skat, faae Løn for deres Arbeide. Jeg maa sige, at dette er saa meget mere nødvendigt, som det er tydeligt, at den ærede Finantsminister selv har haft Tvivl om, hvorvidt han vil kunne faae de fornødne Skattecommissairer, idet han har indrykket en ganske lille Bestemmelse i Loven, som det uddrør mig, at ærede Talere ikke hidtil have fremhævet; man vil nemlig see, at der i § 29 staaer et lille Afsnit i Slutningen, der lyder saaledes: „Ingen kan vægse sig ved at modtage Befikkelse som Medlem af Skatte- eller Overstattecommissiionerne.“ Det vil altsaa, mine Herrer, med andre Ord sige, at hver Mand i Landet er pligtig at gjøre Hovet paa den ærede Finantsministers Befaling, at den ærede Finantsminister kan befale hver Mand i Landet, hvem han vil, at reise, hvorhen i Landet han vil, og arbejde to a tre Maaneder paa et høist ubehageligt og utilfredsstillende Arbeide, uden derfor at give ham andet Vederlag end Diæter og Rejsegodtgjørelse. Dette kalder jeg en Fordring, som jeg aldrig før har seet opstillet i nogen Skattelov, og som jeg aldrig vil gaae ind paa, jeg vil stride imod den lige til det Yderste, thi det er saa blodigt og krænkende for de Mænd, som det kommer til at gaae ud over, at jeg virkelig ikke kan troe, at Rigsdagen nogensinde skulde give sit Samtykke dertil. Det er allerede af denne Grund, synes det mig, klart, at man, naar man vil have denne Procentskat, først og fremmest maa vide, at det er dyrt. Man kan sige sig selv: det er dyrere i Penge, vi komme til at betale nogle Procent mere af det hele Skattebeløb,